

24/XII 98. Kära Tant Mimmy!

Samma glädje som förr äges icke julen
nu för Tanterna, oväntadt kom Tant
Mimmys sjukdom. Bedröfvade känna
vi oss alla från Tarmos ner till Yrjö,
ty Tanterna äro nu en gång för alla nöd-
vändiga för vårt julfirande och tanken,
att Tant Mimmy ligger sjuk stämmer
visst icke till glädje.

Men i alla fall önskar jag
Tanterna en fridfull jul. Friden bör
i hjärtat och är alldeles oberoende
af yttre omständigheter. Sorgligt vor-
re det ju, om vi så voro bundna vid stöps-
tet, att all vår lycka berodde af det
förgångliga! Nej, vi äro odödliga
andast, vi härska öfver lif och död
likaväl som öfver kottets förgång.

lyghet - när vi hvila i' vår himmelske
Faders armar, hvor är då det, som kan
stå oss emot?

Jag tänker i afton på att det
är stjärnornas fest. Och några ord
af Jesus renna mig i hågen: "i
min Faders hus äro många boin-
gar." Ach, hvad det ewiga lifvet
ändå är härligt! "Kommen till mig
I alla, som arbeten och ären betun-
gade."

Huru hafva ej lanternorna i hela
sitt lif arbetat! Sannerligen, lönen
skall ej uteblifva. Gud's väja styg
allt till det bästa.

Frid! Frid! Frid!

En fridfull Jul

önskas

Tanterna Emily och Mimmy

af
Pekka.